

Chương 17: Điệp Viên Tề Tụ

(Số từ: 2182)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:24 PM 19/06/2024

Có lý do chính đáng đằng sau việc chúng tôi chọn nơi này để gặp mặt.

Bá Tước Pontheus có những người hầu không hề biết ông là ác quỷ, cũng có những người có thể lực đến dinh thự của ông vì ông ta là quý tộc. Cửa hàng của Eleris và tầng hai hơi nhỏ đối với bốn người chúng tôi.

Căn cứ của Chó Hoang Irene là nơi bị mọi người tránh xa và tràn ngập những người ăn xin. Tôi được biết cũng có khá nhiều không gian bí mật. Eleris đi qua đám người ăn xin bị ảnh hưởng bởi ma thuật ảo giác. Ngay cả khi chúng tôi đi ngang qua những người ăn xin, họ cũng không nhận thấy sự hiện diện của chúng tôi.

Có một đường hầm tối ngay dưới cầu. Nơi này dường như là căn cứ thực sự của họ.

Tôi được biết ban đầu nó được dùng như một loại kênh thoát nước dẫn nước mưa của thành phố đến Irene khi trời mưa. Vì nơi

này không thực sự có nhiều người ghé thăm nên nó cũng là nơi ẩn náu của Chó Hoang Irene khi họ biến thành Lycanthrope.

Có những người ăn xin nằm xung quanh và ngủ bên trong. Có chăn, giẻ lau sàn và những căn lều được xây dựng thô sơ.

Đó thực sự là một thuộc địa của người ăn xin.

Khi chúng tôi tiến sâu hơn vào bên trong, thậm chí cả những căn lều cũng biến mất khỏi tầm mắt của chúng tôi. Khi bước vào những đường cống vô tận, chúng tôi nhìn thấy một ánh sáng nhỏ ở phía xa.

Có ai đó đang ngồi trước đồng lửa đang cháy. Mặc dù họ chỉ là thủ lĩnh của một số người ăn xin, nhưng theo một cách nào đó họ vẫn là một vị vua, tuy nhiên, họ dường như không có gì đặc biệt xung quanh.

Họ giống như một con chó đang sưởi ấm trong đồng lửa.

Có một người mặc áo rách, quần rách rưới, trên đầu có mái tóc dày màu xám được buộc bừa bãi.

Chó Hoang Irene.

“Ngài đang ở đây, thưa ngài.”

Nghĩ lại thì, tôi chưa bao giờ được biết rằng con chó đó là đàn ông hay phụ nữ...

Vua ăn xin.

Chó Hoang Irene.

Thủ lĩnh của một băng đảng.

“Loyar xin chào Hoàng Tử Điện Hạ.”

Cô quỳ xuống trước mặt tôi ngay khi nhìn thấy tôi. Tên thật của Chó Hoang đó là Loyar và theo như tôi biết thì cô là Lycanthrope thuộc giống sói.

“...Ừm, rất vui được gặp cô. Mặc dù nó ở một nơi như thế này.”

Chúng ta đang ở trong Gardium, nhưng ở đây chúng ta lại gặp nhau trong đường cống.

“Sarkegaar vẫn ở đó à?”

Loyar gật đầu trước lời nói của Eleris.

“Tất cả các quý tộc đều bận rộn. Sắp có lễ ăn mừng chiến thắng và các thứ khác. Tuy nhiên, ông ấy sẽ đến đây sớm thôi. Điều này quan trọng hơn rất nhiều đối với chúng ta.”

Eleris là người theo chủ nghĩa hòa bình, tuy nhiên cô vẫn ngạc nhiên vì tôi vẫn còn sống, mặt khác Loyar thực sự không có phản ứng gì lớn. Tôi nên nói thế nào nhỉ, có vẻ như cô ấy không thực sự quan tâm nhiều đến tất cả những điều này?

“Loyar, tôi đã nói trước với cô rồi, nhưng ngài ấy đã mất hết ký ức. Ngoại trừ việc ngài ấy là ai... Ngài ấy hầu như không nhớ bất cứ điều gì.”

Nghe những lời đó, Loyar nhìn chăm chăm vào tôi.

“.....Thật luôn?”

“Chà, ừm..... Bằng cách nào đó nó lại thành ra như vậy.”

“Hừmm...”

Ánh mắt của cô có chút khó chịu.

“Tôi rất vui khi nghe điều đó.”

“.....Cô vui vì điều đó à?”

“Ừm, bởi vì ngài bảo tôi những điều như tôi nên nằm phơi bụng ra và nói rằng chó phải cư xử như chó.”

“.....Ta, ta đã làm vậy?”

"Vâng. Thậm chí có lúc ngài còn trói tôi lại.”

“Hả...”

Loyar mở miệng khi nghĩ về khoảng thời gian đó. Ôi không, cô đang nói với tôi rằng tôi đối xử với Lycanthropes như một số loại thú cưng? Khóe miệng Eleris co giật khi cô ấy mỉm cười nửa vờ.

“Lo, Loyar... Theo những gì tôi có thể nhớ, cô khá thích điều đó...”

“Tôi đã bao giờ như vậy đâu?!”

Mặt Loyar đỏ bừng. Cô đang nói cái quái gì vậy? Tôi có thực sự đối xử với một Lycanthrope biến thành sói vào mỗi dịp trăng tròn như một con chó bình thường không?

Cô giống thú cưng của tôi hay gì đó à?

“Ch, chuyện đó... ta thực sự không thể nhớ được, nhưng ta xin lỗi...”

“Chà, không sao đâu.”

Tuy nhiên, biểu hiện của cô trông không ổn chút nào. Nếu tôi ở vào hoàn cảnh của cô, tôi sẽ rất ghét bị đối xử như vậy.

Nghĩ lại thì, tôi được biết cô đã tình nguyện tham gia nhiệm vụ gián điệp này mặc dù cô là Lycanthrope.

Chẳng lẽ cô bị buộc phải tình nguyện rời xa tôi? Nghĩ lại thì điều đó cũng khá hợp lý. Bằng cách nào đó tôi đã trốn thoát và sống sót đến đây, nhưng liệu tôi có thể tin tưởng cô không?

“C, chà... ta không thể xóa bỏ những hành động trong quá khứ của mình, nhưng ta... xin lỗi. Hãy cố gắng hòa hợp từ bây giờ nhé.”

Tôi đưa tay về phía cô, cho cô thấy rằng tôi không có ý làm hại cô ấy.

-Pịch

“.....”

“.....”

Tôi có ý bắt tay cô ấy.

Tuy nhiên, cô chỉ đặt tay lên tay tôi. Cô không hiểu được nó; cô chỉ vừa đặt tay lên tay tôi.

“!”

Ngay khi nhận ra điều mình làm, Loyar giật mình rồi hạ tay xuống nắm lấy tay tôi.

Không phải đó là.....

Có phải cô vừa 'Đưa chân' cho tôi?

“Đưa chân đây.”

—*Pịch*

Khoảnh khắc tôi đưa lòng bàn tay ra, Loyar đặt tay cô lên tay tôi. Cô đã làm điều đó mà không nhận ra và ngay lập tức rút nó lại.

“H, hoàng tử... Tại sao tôi lại làm thế?”

Loyar nói vậy trong mô hôi lạnh.

Eleris không nói nên lời cũng nói thêm vài lời.

“Giống như cơ thể tự phản ứng mà không cần cái đầu ra lệnh.”

“Ồ, ồ, không!”

“Hoàng tử. Ngài thử bảo cô ấy nằm xuống và cho ngài xem bụng nhé?”

“Này!”

“Cô ấy sẽ lật nhào. Thử nó đi.”

“K, không! Tại sao tôi nên làm vậy!”

Cuối cùng tôi không thể buộc mình làm điều đó. Có lẽ cô thực sự sẽ làm.

Tại sao cô được huấn luyện tốt như vậy?

Trước đây tôi có thường xuyên bắt nạt cô như thế này không? Đúng hơn, nó đã ở mức độ mà cơ thể cô phản ứng theo bản năng.

Tôi sợ cô sẽ ngồi thật nếu tôi bảo cô ngồi.

“Ồ, ờm. Xin lỗi, ta sẽ cẩn thận hơn.”

“...Vâng...”

Mặc dù trái tim cô không thích tôi nhưng cơ thể cô vẫn là một con chó trung thành. Nghĩ vậy nên tôi gạt nỗi lo về Loyar sang

một bên. Tôi ngồi xuống bên đồng lửa. Khi Sarkegaar tới, chúng tôi có thể bắt đầu nói chi tiết.

Tôi cảm thấy có thứ gì đó đang đến gần từ xa. Có tiếng động vang vọng trong công.

-Uooooooooaaaaah!

Tôi thậm chí còn chưa thể nhìn thấy mặt ông, nhưng tôi đã tin chắc rằng ông sẽ là loại người rắc rối.

Đúng như tôi mong đợi.

Khi Sarkegaar đến, ông ôm tôi và bắt đầu khóc lớn.

'Ôi má ơi! Đối với những con người khôn khổ đó muốn giết chết Đại Ma Vương! Chắc chắn chúng đã dùng thủ đoạn hèn nhát nào đó! Chúng ta sẽ làm gì về điều này? Chúng ta phải làm gì đây? Nhưng thấy Hoàng tử vẫn bình an vô sự, vẫn còn một tia hy vọng cho thần dân Ma Giới. Thật là một phép màu! Wooaaah! Xin hãy nhanh chóng trưởng thành và xây dựng lại Ma Giới mạnh mẽ hơn trước và xóa bỏ mọi dấu vết của loài người bản thủ nàyyyyyyyy!'

.
.

Ông liên tục lâm bầm và khóc lớn trong khoảng 10 phút.

Ông bắt đầu khóc to hơn khi tôi nói với ông rằng tôi đã mất trí nhớ. Không, tôi nghĩ tôi là một loại siêu ngốc? Tại sao ông lại buồn thế?

Aaa.

Nhìn cách hành động của ông lúc này, có vẻ như ngay cả cựu Hoàng tử, người thực sự là một tên khốn, cũng tránh mặt ông ta.

Giọng nói của ông ta lớn đến mức khiến cả cái cổng rung chuyển. Nó ồn ào đến mức Eleris buộc phải sử dụng ma thuật giảm tiếng ồn xung quanh chúng tôi.

“Kuhuk... Khụt... Buhuuhuk...”

Ngay cả tôi, người trước đây không nghĩ nhiều về việc ông ta khóc, cũng gần như rơi nước mắt.

Không, có lẽ tôi cũng là loại người sẽ khóc nếu thấy ai đó khóc trước mặt mình.

Không, đó cũng không phải là nó. Ông ta đã khóc rất buồn.

Có chuyện gì thế này?

Dù sao đi nữa, Sarkegaar là một người trung thành gần như điên cuồng.

Sarkegaar tiếp tục sụt sịt một lúc, phát ra những tiếng khịt mũi. Tôi cảm thấy như ông sắp hết hơi nên tôi cảm thấy mình phải bằng cách nào đó an ủi ông ta.

“Tại sao Fiend trưởng thành lại khóc như vậy? Hả? Giống như ông đã mất đất nước của mình vậy.”

Nghĩ lại thì chúng ta thực sự đã mất đất nước. Có vẻ như câu thành ngữ đó giờ đã trở thành hiện thực.

Sakegaar ngược nhìn tôi, nhìn lời tôi nói.

"Tôi hiểu rồi! Ngài nói đúng! Ác quỷ vẫn còn sống, vậy nên Ma Giới cũng chưa chết! Tôi đã phạm phải sự bất trung! Ma Giới vẫn còn sống khỏe mạnh! Xin hãy trừng phạt tôi đi!!!!!!!"

Tên đó vắn vẹo lời tôi một cách kỳ quặc, khiến quyết tâm của ông ta càng bùng lên.

Loyar và Eleris đang nhìn tôi như thể họ đang cố xin lỗi vì đã bất lực trong tình huống này.

Họ dường như cũng đã chán ngấy những trò hề của Sarkegaar. Sau khi làm ông ta bình tĩnh lại, tất cả chúng tôi ngồi xuống quanh đồng lửa.

Thật là một nơi gặp gỡ hoàn hảo cho Hoàng tử và những người hầu của một vương quốc sụp đổ.

Sarkegaar đang nhìn tôi với vẻ mặt kiên quyết.

“Ngài phải xây dựng lại Ma Giới.”

Eleris nhìn chăm chăm vào tôi. Cô dường như muốn nhắc tôi về cuộc trò chuyện trước đây của chúng tôi về việc chơi đùa vừa phải.

“À, ờm... Chà. Đúng vậy.”

“Và để trả thù cho Ma Vương tiền nhiệm, chúng ta phải xây dựng một quốc gia thậm chí còn mạnh mẽ và hùng mạnh hơn bao giờ hết...!”

“Aaa, đồ khốn! Nếu ông còn tiếp tục dùng những lời lẽ vô ích này, tôi sẽ cắt lưỡi ông!”

Loyar hét lên.

Đúng vậy, ngay cả trong tiểu thuyết, nếu một nhân vật cứ tiếp tục nói về những điều tương tự, tác giả sẽ bị chửi vì đã thổi phồng độ dài của chương. Sarkegaar cũng giả ho như chuẩn bị đọc tiếp câu thứ ba.

“Ehem. Tôi xin lỗi, thưa Hoàng tử. Ngay khi tôi nghe tin Ma Vương Bộ Hạ đã qua đời, dường như cả thế giới sắp kết thúc...”

"Được rồi. Ta hiểu rồi."

Có vẻ như ông ta là kiểu người sẽ nói hết những gì mình muốn nói dù thế nào đi chăng nữa.

Nghe tin Ma Vương thất bại chắc hẳn cảm giác như bầu trời sụp đổ trước mắt ông. Tuy nhiên, vì tôi vẫn còn sống nên tôi là niềm hy vọng cuối cùng của ông, từ đó khơi dậy tinh thần chiến đấu của ông ta.

“Xây dựng lại Ma Giới à. Điều đó tốt thôi, nhưng chỉ có bốn người chúng ta và ta vẫn là một đứa trẻ vô dụng, bất tài.”

“Tự gọi mình như vậy là một điều không công bằng! Dòng máu của Hoàng tử là cao quý nhất! Ngài là Archdemon duy nhất còn lại trên thế giới này!-”

“Ừm, thì là.”

Tôi cắt ngang lời nói ghen ghét của Sarkegaar.

“Archdemon là cái quái gì vậy?”

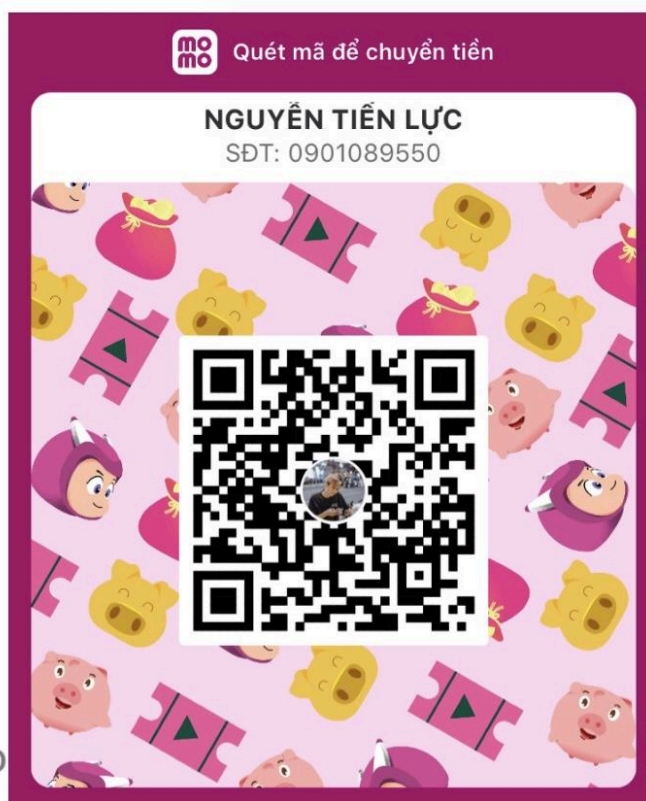
Archdemon là gì mà họ thậm chí còn không nghĩ đến việc tìm kiếm một Ma Vương mới mà chỉ bám lấy tôi?

Tôi vẫn chưa có ý tưởng gì về điều đó.

Mọi người đều nhìn tôi với vẻ bối rối hiện rõ trên khuôn mặt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading